

האשה נקנית פרק ראשון קידושין ד.

עין משפט נר מצוה

א מי שיש לו שני נשים
מקדים להטות את עינו
לראות את שתי הנשים
לעולם.
ב מי שיש לו שתי נשים
עברו עליהם המצוות
עשו עונות.
ג מי שיש לו שתי נשים
תעורר ה"ל י"ב י"ג
טו"ד סימן שאל שפ"ב:
יג ה"ל מ"י פ"ו מהל'
תעורר ה"ל י"ב י"ג
יד ו' מ"י פ"ד מהל'
עברו עליהם המצוות
עשו עונות.
זו ו' מ"י פ"ד מהל'
עס:

(א) נדרים סו': עד יבמות
טו': כתיבת לול' מו':
(ג) יבמות ע' ע"ש ספחא
פירש אהרן פירש ג'
א) ו' תוס' לקמן סו' ד"ה
ולו' (ד) ו' יבמות ע'
ש"י וע"ש ע"ש על הלוי
ב' עסק הערוך וסעי' ר"ס
רבו ס"ח"ס (ט) יבמות ע'
ג' ע"כ קמ"ג ע"ש [מספחא
יבמות פ"ט ה"ב] (ו) ו' ע'
תוס' גיטין מו: ד"ה ו' גיטין
[וכו'] (ז) יבמות ע' ו' זמנים
פ"ג ספחא פירש אהרן
פירש ד' (ח) הפסחים י"ז:
ש"י (ט) ו' ג' ד' דמאי
סימני נעוהו ה"י וינה
ו' ד' ד' ד' ממ"א סימני
[ע"כ] (י) ו' יבמות כ"ט
ע"כ] (י"א) ו' ו' ג' ד'
רש"ש] (י"ב) ו' ו' קר"ה כ"ג
מ) ו' ג' ספ"ג רש"ש]
ס) ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
הקושטות ו' ו' ו' ו' ו'
ו' יבמות ס' ע"כ]
ז) ו' ו' ו' ו' ע"כ
ע"ש] (ט) [למטה ש"ך
לעיל קודם ד"ה זרע וע"ן
ס"י].

תורה אור השלם

1. וְאֵם שֵׁלֶשׁ אֵלֶּה לֹא יַעֲשֶׂה לָהּ וְהִצָּאָה חָמָּס אִין בָּתָּי: שמואל ד' ת"ה
2. ובת בתן פי תורה אלמנה ונדרשה וזרע אין לה ושבא אל בית אביו בניעוריה מלמך מאן ביה תהא וקל דר לא יאהל
בז: יקרא כ"ב י"ג
3. וקדומו שר מאב וקבא אל בלק אקמרו מאן בלעם תלק עמנו: במדבר כ"ב י"ג
4. ואם לא תיפץ האישה לקחת את יבמתו ואל תיבמה השערה ואל תתן ידך באישה מאן ביה תהא וקדומו מאן ביה תהא לקיים לאוור שם מישראל לא אקה יבמי: דברים כ"ז ז

מוסף תוספות

א. כדאיתא ביבמות פרק אלמנה (סח.) וכדמוכח מוכח כהן: כשי"א. ב. כגון שיש לה בן כשר והק"ה הבן ונכשב על העוהר והוליד ממנה בן מומר. ג. ו' דהא ר"ל דאמר לקמן בפרקין (טו.) דמינת האב מוציאה מרשות הארין איתוב (שם בע"ב.) תוס' הא"ש. ד. תוס' ר"י כ"ח. ומנה לה שכר פעולתה שעבדה אצלו כשכיר יום.

תוס' רד"ק הוקן

דכוותה. רד"ק אין כסף לאדון זה אבל יש כסף לאהרן. נאכתי מיהסרה לצמיה לחופה. דאבתן לא נפק מרשות האב עד שהסנה לחופה. ואמה נפק מרשות אדון ולמיה. ומשני לענין הפרת נדרים יוצאה מרשותו על ידי הקדושין דמעיקרא אב מפר ומשקדשה אינו מפר אלא בשותפות הבעל.

יציאה דכוותה קא ממעט. פ"י יציאת אמה העבדיה מאדון שהוא עם נעוריה אף כאלן נערה מיניה סוגיא לא משמע כלל שהאז נרין ללמוד דכיום נערות מיירי אלא מנלן לכסף דלצביה היו ונראה לפרש יציאה דכוותה כגון דברות אדון אס היה שם כסף אז היה נותן לאדון שיציאה ממנו כמו כן כאלן שיש כסף ציציאתה מרשות אדון לא צביה אף כאלן משמע עליו וכן משמע עליו הקוש"א: **זרע פסול בנין.** אומר ר"י זרע זרעה פסול קאמר דהא כיון שנעלה לפסול לה פסלה מן הכהונה ואלא תאכל עוד בתרומה הייכלך ליכא לפרש זרע פסול ממש אלא זרע זרעה: **בא** זה ולימד ע"י זה. מוקמי ליה צנראה יותר דהיינו צנרות וא"מ ולמה לי ויציאה חסם ללמוד על איך כסף הא ע"כ לא הוה מלינן לאוקמי איך כסף צנרות אלא צנעות דהא מינייה דרשינן לעיל אבל יש כסף לאדון אחר ומנו אכ אס כן ע"כ האי קרא חייירי צנעות דאילו צנרות איך האז וכלי צקדושי דכיון שצנרה לא לאציה רשות וכל אומר ה"ר"ס דאי לא ויציאה חסם הוה מוקמינן איך כסף ויתורא דיו"ד לאמר רבינא חד לנערות וחד לצנרות ודרכה דאיך כסף לאדון זה לא הוה דרשינן להכי ציצטרך ויציאה חסם: **בגרות** שמוציאה מרשות האב ב'ו' וא"מ מיתאם האב מוכיח שמוציאה מרשות האב ואינה מוציאה מרשות א' אדון אף אי ציציאה חסם לומד דאיכא למפוך מה למינת האב שכן לא נשתנה הגוף תאמר צנרות שנשתנה הגוף:

יציאה דכוותה קא ממעט. פ"י יציאת אמה העבדיה מאדון שהוא עם נעוריה אף כאלן נערה מיניה סוגיא לא משמע כלל שהאז נרין ללמוד דכיום נערות מיירי אלא מנלן לכסף דלצביה היו ונראה לפרש יציאה דכוותה כגון דברות אדון אס היה שם כסף אז היה נותן לאדון שיציאה ממנו כמו כן כאלן שיש כסף ציציאתה מרשות אדון לא צביה אף כאלן משמע עליו וכן משמע עליו הקוש"א: **זרע פסול בנין.** אומר ר"י זרע זרעה פסול קאמר דהא כיון שנעלה לפסול לה פסלה מן הכהונה ואלא תאכל עוד בתרומה הייכלך ליכא לפרש זרע פסול ממש אלא זרע זרעה: **בא** זה ולימד ע"י זה. מוקמי ליה צנראה יותר דהיינו צנרות וא"מ ולמה לי ויציאה חסם ללמוד על איך כסף הא ע"כ לא הוה מלינן לאוקמי איך כסף צנרות אלא צנעות דהא מינייה דרשינן לעיל אבל יש כסף לאדון אחר ומנו אכ אס כן ע"כ האי קרא חייירי צנעות דאילו צנרות איך האז וכלי צקדושי דכיון שצנרה לא לאציה רשות וכל אומר ה"ר"ס דאי לא ויציאה חסם הוה מוקמינן איך כסף ויתורא דיו"ד לאמר רבינא חד לנערות וחד לצנרות ודרכה דאיך כסף לאדון זה לא הוה דרשינן להכי ציצטרך ויציאה חסם: **בגרות** שמוציאה מרשות האב ב'ו' וא"מ מיתאם האב מוכיח שמוציאה מרשות האב ואינה מוציאה מרשות א' אדון אף אי ציציאה חסם לומד דאיכא למפוך מה למינת האב שכן לא נשתנה הגוף תאמר צנרות שנשתנה הגוף:

יציאה דכוותה קא ממעט. פ"י יציאת אמה העבדיה מאדון שהוא עם נעוריה אף כאלן נערה מיניה סוגיא לא משמע כלל שהאז נרין ללמוד דכיום נערות מיירי אלא מנלן לכסף דלצביה היו ונראה לפרש יציאה דכוותה כגון דברות אדון אס היה שם כסף אז היה נותן לאדון שיציאה ממנו כמו כן כאלן שיש כסף ציציאתה מרשות אדון לא צביה אף כאלן משמע עליו וכן משמע עליו הקוש"א: **זרע פסול בנין.** אומר ר"י זרע זרעה פסול קאמר דהא כיון שנעלה לפסול לה פסלה מן הכהונה ואלא תאכל עוד בתרומה הייכלך ליכא לפרש זרע פסול ממש אלא זרע זרעה: **בא** זה ולימד ע"י זה. מוקמי ליה צנראה יותר דהיינו צנרות וא"מ ולמה לי ויציאה חסם ללמוד על איך כסף הא ע"כ לא הוה מלינן לאוקמי איך כסף צנרות אלא צנעות דהא מינייה דרשינן לעיל אבל יש כסף לאדון אחר ומנו אכ אס כן ע"כ האי קרא חייירי צנעות דאילו צנרות איך האז וכלי צקדושי דכיון שצנרה לא לאציה רשות וכל אומר ה"ר"ס דאי לא ויציאה חסם הוה מוקמינן איך כסף ויתורא דיו"ד לאמר רבינא חד לנערות וחד לצנרות ודרכה דאיך כסף לאדון זה לא הוה דרשינן להכי ציצטרך ויציאה חסם: **בגרות** שמוציאה מרשות האב ב'ו' וא"מ מיתאם האב מוכיח שמוציאה מרשות האב ואינה מוציאה מרשות א' אדון אף אי ציציאה חסם לומד דאיכא למפוך מה למינת האב שכן לא נשתנה הגוף תאמר צנרות שנשתנה הגוף:

יציאה דכוותה קא ממעט. פ"י יציאת אמה העבדיה מאדון שהוא עם נעוריה אף כאלן נערה מיניה סוגיא לא משמע כלל שהאז נרין ללמוד דכיום נערות מיירי אלא מנלן לכסף דלצביה היו ונראה לפרש יציאה דכוותה כגון דברות אדון אס היה שם כסף אז היה נותן לאדון שיציאה ממנו כמו כן כאלן שיש כסף ציציאתה מרשות אדון לא צביה אף כאלן משמע עליו וכן משמע עליו הקוש"א: **זרע פסול בנין.** אומר ר"י זרע זרעה פסול קאמר דהא כיון שנעלה לפסול לה פסלה מן הכהונה ואלא תאכל עוד בתרומה הייכלך ליכא לפרש זרע פסול ממש אלא זרע זרעה: **בא** זה ולימד ע"י זה. מוקמי ליה צנראה יותר דהיינו צנרות וא"מ ולמה לי ויציאה חסם ללמוד על איך כסף הא ע"כ לא הוה מלינן לאוקמי איך כסף צנרות אלא צנעות דהא מינייה דרשינן לעיל אבל יש כסף לאדון אחר ומנו אכ אס כן ע"כ האי קרא חייירי צנעות דאילו צנרות איך האז וכלי צקדושי דכיון שצנרה לא לאציה רשות וכל אומר ה"ר"ס דאי לא ויציאה חסם הוה מוקמינן איך כסף ויתורא דיו"ד לאמר רבינא חד לנערות וחד לצנרות ודרכה דאיך כסף לאדון זה לא הוה דרשינן להכי ציצטרך ויציאה חסם: **בגרות** שמוציאה מרשות האב ב'ו' וא"מ מיתאם האב מוכיח שמוציאה מרשות האב ואינה מוציאה מרשות א' אדון אף אי ציציאה חסם לומד דאיכא למפוך מה למינת האב שכן לא נשתנה הגוף תאמר צנרות שנשתנה הגוף:

משימש על זה וכל אחד ממלך על עמו. ואי משום דאיכא למפקח נכסו נרצע צהריא וכל נרצע שיהי' ואלא משום דאיתא למי' דמשמע על זה וכל אחד ממלך על עמו. ואי משום דאיכא למפקח נכסו נרצע צהריא וכל נרצע שיהי' ואלא משום דאיתא למי' דמשמע על זה וכל אחד ממלך על עמו.

יציאה דכוותה קא ממעט. פ"י יציאת אמה העבדיה מאדון שהוא עם נעוריה אף כאלן נערה מיניה סוגיא לא משמע כלל שהאז נרין ללמוד דכיום נערות מיירי אלא מנלן לכסף דלצביה היו ונראה לפרש יציאה דכוותה כגון דברות אדון אס היה שם כסף אז היה נותן לאדון שיציאה ממנו כמו כן כאלן שיש כסף ציציאתה מרשות אדון לא צביה אף כאלן משמע עליו וכן משמע עליו הקוש"א: **זרע פסול בנין.** אומר ר"י זרע זרעה פסול קאמר דהא כיון שנעלה לפסול לה פסלה מן הכהונה ואלא תאכל עוד בתרומה הייכלך ליכא לפרש זרע פסול ממש אלא זרע זרעה: **בא** זה ולימד ע"י זה. מוקמי ליה צנראה יותר דהיינו צנרות וא"מ ולמה לי ויציאה חסם ללמוד על איך כסף הא ע"כ לא הוה מלינן לאוקמי איך כסף צנרות אלא צנעות דהא מינייה דרשינן לעיל אבל יש כסף לאדון אחר ומנו אכ אס כן ע"כ האי קרא חייירי צנעות דאילו צנרות איך האז וכלי צקדושי דכיון שצנרה לא לאציה רשות וכל אומר ה"ר"ס דאי לא ויציאה חסם הוה מוקמינן איך כסף ויתורא דיו"ד לאמר רבינא חד לנערות וחד לצנרות ודרכה דאיך כסף לאדון זה לא הוה דרשינן להכי ציצטרך ויציאה חסם: **בגרות** שמוציאה מרשות האב ב'ו' וא"מ מיתאם האב מוכיח שמוציאה מרשות האב ואינה מוציאה מרשות א' אדון אף אי ציציאה חסם לומד דאיכא למפוך מה למינת האב שכן לא נשתנה הגוף תאמר צנרות שנשתנה הגוף:

יציאה דכוותה קא ממעט. פ"י יציאת אמה העבדיה מאדון שהוא עם נעוריה אף כאלן נערה מיניה סוגיא לא משמע כלל שהאז נרין ללמוד דכיום נערות מיירי אלא מנלן לכסף דלצביה היו ונראה לפרש יציאה דכוותה כגון דברות אדון אס היה שם כסף אז היה נותן לאדון שיציאה ממנו כמו כן כאלן שיש כסף ציציאתה מרשות אדון לא צביה אף כאלן משמע עליו וכן משמע עליו הקוש"א: **זרע פסול בנין.** אומר ר"י זרע זרעה פסול קאמר דהא כיון שנעלה לפסול לה פסלה מן הכהונה ואלא תאכל עוד בתרומה הייכלך ליכא לפרש זרע פסול ממש אלא זרע זרעה: **בא** זה ולימד ע"י זה. מוקמי ליה צנראה יותר דהיינו צנרות וא"מ ולמה לי ויציאה חסם ללמוד על איך כסף הא ע"כ לא הוה מלינן לאוקמי איך כסף צנרות אלא צנעות דהא מינייה דרשינן לעיל אבל יש כסף לאדון אחר ומנו אכ אס כן ע"כ האי קרא חייירי צנעות דאילו צנרות איך האז וכלי צקדושי דכיון שצנרה לא לאציה רשות וכל אומר ה"ר"ס דאי לא ויציאה חסם הוה מוקמינן איך כסף ויתורא דיו"ד לאמר רבינא חד לנערות וחד לצנרות ודרכה דאיך כסף לאדון זה לא הוה דרשינן להכי ציצטרך ויציאה חסם: **בגרות** שמוציאה מרשות האב ב'ו' וא"מ מיתאם האב מוכיח שמוציאה מרשות האב ואינה מוציאה מרשות א' אדון אף אי ציציאה חסם לומד דאיכא למפוך מה למינת האב שכן לא נשתנה הגוף תאמר צנרות שנשתנה הגוף:

יציאה דכוותה קא ממעט. פ"י יציאת אמה העבדיה מאדון שהוא עם נעוריה אף כאלן נערה מיניה סוגיא לא משמע כלל שהאז נרין ללמוד דכיום נערות מיירי אלא מנלן לכסף דלצביה היו ונראה לפרש יציאה דכוותה כגון דברות אדון אס היה שם כסף אז היה נותן לאדון שיציאה ממנו כמו כן כאלן שיש כסף ציציאתה מרשות אדון לא צביה אף כאלן משמע עליו וכן משמע עליו הקוש"א: **זרע פסול בנין.** אומר ר"י זרע זרעה פסול קאמר דהא כיון שנעלה לפסול לה פסלה מן הכהונה ואלא תאכל עוד בתרומה הייכלך ליכא לפרש זרע פסול ממש אלא זרע זרעה: **בא** זה ולימד ע"י זה. מוקמי ליה צנראה יותר דהיינו צנרות וא"מ ולמה לי ויציאה חסם ללמוד על איך כסף הא ע"כ לא הוה מלינן לאוקמי איך כסף צנרות אלא צנעות דהא מינייה דרשינן לעיל אבל יש כסף לאדון אחר ומנו אכ אס כן ע"כ האי קרא חייירי צנעות דאילו צנרות איך האז וכלי צקדושי דכיון שצנרה לא לאציה רשות וכל אומר ה"ר"ס דאי לא ויציאה חסם הוה מוקמינן איך כסף ויתורא דיו"ד לאמר רבינא חד לנערות וחד לצנרות ודרכה דאיך כסף לאדון זה לא הוה דרשינן להכי ציצטרך ויציאה חסם: **בגרות** שמוציאה מרשות האב ב'ו' וא"מ מיתאם האב מוכיח שמוציאה מרשות האב ואינה מוציאה מרשות א' אדון אף אי ציציאה חסם לומד דאיכא למפוך מה למינת האב שכן לא נשתנה הגוף תאמר צנרות שנשתנה הגוף:

יציאה דכוותה קא ממעט. פ"י יציאת אמה העבדיה מאדון שהוא עם נעוריה אף כאלן נערה מיניה סוגיא לא משמע כלל שהאז נרין ללמוד דכיום נערות מיירי אלא מנלן לכסף דלצביה היו ונראה לפרש יציאה דכוותה כגון דברות אדון אס היה שם כסף אז היה נותן לאדון שיציאה ממנו כמו כן כאלן שיש כסף ציציאתה מרשות אדון לא צביה אף כאלן משמע עליו וכן משמע עליו הקוש"א: **זרע פסול בנין.** אומר ר"י זרע זרעה פסול קאמר דהא כיון שנעלה לפסול לה פסלה מן הכהונה ואלא תאכל עוד בתרומה הייכלך ליכא לפרש זרע פסול ממש אלא זרע זרעה: **בא** זה ולימד ע"י זה. מוקמי ליה צנראה יותר דהיינו צנרות וא"מ ולמה לי ויציאה חסם ללמוד על איך כסף הא ע"כ לא הוה מלינן לאוקמי איך כסף צנרות אלא צנעות דהא מינייה דרשינן לעיל אבל יש כסף לאדון אחר ומנו אכ אס כן ע"כ האי קרא חייירי צנעות דאילו צנרות איך האז וכלי צקדושי דכיון שצנרה לא לאציה רשות וכל אומר ה"ר"ס דאי לא ויציאה חסם הוה מוקמינן איך כסף ויתורא דיו"ד לאמר רבינא חד לנערות וחד לצנרות ודרכה דאיך כסף לאדון זה לא הוה דרשינן להכי ציצטרך ויציאה חסם: **בגרות** שמוציאה מרשות האב ב'ו' וא"מ מיתאם האב מוכיח שמוציאה מרשות האב ואינה מוציאה מרשות א' אדון אף אי ציציאה חסם לומד דאיכא למפוך מה למינת האב שכן לא נשתנה הגוף תאמר צנרות שנשתנה הגוף:

משימש על זה וכל אחד ממלך על עמו. ואי משום דאיכא למפקח נכסו נרצע צהריא וכל נרצע שיהי' ואלא משום דאיתא למי' דמשמע על זה וכל אחד ממלך על עמו. ואי משום דאיכא למפקח נכסו נרצע צהריא וכל נרצע שיהי' ואלא משום דאיתא למי' דמשמע על זה וכל אחד ממלך על עמו.